

BARNABÁS (SZÜLETETT KHINDL) BÉLA¹ (1899–1974)

építészmérnök

1899. április 15-én született Jászapátin. Édesapja: dr. Khindl Barnabás orvos, édesanyja: Mizsey Mária. Apai nagyanyja: Vágó Terézia, Vágó Pál festőművész testvére. Anyai felmenői kb. 300–400 holdon gazdálkodó jász redemptusok. Nagycsaládban nevelkedett, nyolcan voltak testvérek (négy fiú, négy lány), ő volt a legidősebb.

Az elemi iskoláit Jászapátin végezte, majd tízéves korában szülei a Cisztercita Rend Egri Főgimnáziumába írták be. Jó tanuló és kiváló sportoló volt. Gimnáziumi tanulmányait 1916-ban a Kecskeméti Piarista Rend Főgimnáziumában folytatta, ahol 1917 márciusában érettségi vizsgát tett, majd ugyanebben a hónapban bevonult a cs. és k. 15. nehéztüzér ezredbe.

Három hónapos Kassán történt kiképzés után az olasz harctérre került, majd az első világháború befejezését követően, 1918 novemberében szerelt le.

Beiratkozott Budapesten a Műegyetem Építészmérnöki Karára, ahol 1925-ben szerezte meg mérnöki oklevelét.

Ezután részben Jászapátin, részben Budapesten tartózkodott, ahol megfelelő állás után nézett.

1927-ben az Iparművészeti Főiskolán Weichinger Károly építésztanár tervezőirodájában helyezkedett el, ahol részt vett a Haller utcai bérháztömb tervezésében.

Közben megpályázta a Belügyminisztérium által kiírt mérnöki állást, melyet el is nyert, és a Folyamórség tervezőjeként, valamint ellenőrző mérnökként dolgozott 1929-ig. A munkájával járó sok utazást megunva Gyöngyösön telepedett le, és magánvállalkozóként tevékenykedett. Ő tervezte és építette Mátrafüred villanegyedét.

Az 1921-ben Budapesten alapított Jászok Egyesületénél 1927–1929 között ő látta el a főtítkári teendőket.

A II. világháború kitörésével együtt járó időszakos katonai szolgálatok negatívan hatottak a vállalkozására, ezért 1940-ben Budapestre költözött, és a Földművelésügyi Minisztérium Birtokpolitikai Főosztályán helyezkedett el. A minisztériumban a legmagasabb szintű beosztása a miniszteri osztálytanácsos volt.

1943-ban megházasodott, felesége (Joánovics Karolina) családja Losoncról települt át Jászapátira a trianoni békeszerződést követően. A II. világháborút Budapesten vészelték át.

A háború után az Országos Földhivatal Műszaki Osztályán folytatta a munkát, ahol a földbirtokrendezéssel kapcsolatos építkezéseket vezette, majd a Földművelésügyi Minisztérium Állattenyésztési Főosztályára került, ahol a beruházások tervezését és kivitelezését irányította.

1946-ban megszületett Béla nevű gyermeke, aki egy hónapot élt, diftériában halt meg.

1948-ban megszületett Beáta Mária nevű lánya, aki biológuskutató, az MTA rendes tagja, 2014-től az MTA főtítkárhelyettese.

A Földművelésügyi Minisztériumban 1953-ig dolgozott, műszaki főelőadóként. Magasabb pozíciót nem szerezhetett, mert nem lépett be a kommunista pártba.

A sorozatos átszervezések következtében a minisztérium építőipari trösztjeinek jogutódjaihoz került mint tervező és kivitelező mérnök.

1958-ban a Művelődésügyi Minisztérium Beruházási Vállalatánál helyezkedett el. Az országban létrehozott hat hibridkukorica üzem felépítését vezette és koordinálta.

1959-ben, hatvanéves korában kérte a nyugdíjazását, de a nyugdíj nem fedezte a család megélhetését, ezért a Szolnok Megyei Tanács Gyógyszertári Központjánál vállalt munkát, ahol húga, Végh Lászlóné főgyógyszerész volt. Feladata a megyében lévő 70 gyógyszertár műszaki állapotának ellenőrzése, és a szükséges felújítási munkák tervezése, irányítása volt.

Tizenegy év után, 1972-ben ment végleg nyugdíjba, miután leánya befejezte egyetemi tanulmányait.

1974. február 7-én hunyt el. A Farkasréti temetőben nyugszik.

¹ Leánya, dr. Barnabás Beáta írása.

Nyughelye a Farkasréti temetőben Budapesten

Forrás: Dr. Suba Györgyné: Jászok Egyesülete Budapesten. Jászberény, 2017. 141–142. p.

Jászberény, 20217. Dr. Suba Györgyné